

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.660/2009/3. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2009. évi december hó 8. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmény miatt I. r. vádlott és társa ellen indított büntető ügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2009. évi szeptember hó 10. napján kihirdetett 9.B.244/2009/6. számú ítéletének a II. r. vádlottra vonatkozó részét megváltoztatja a következők szerint:

A vádlott cselekményeit 56 (ötvenhat) rb. bűnsegédként elkövetett hivatali visszaélés büntetének (Btk. 225. §) minősíti.

Ezért 2 (kettő) évi időtartamra próbára bocsátja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A vádlott anyja neve helyesen:

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a II. rendű vádlott és a védője jelentettek be fellebbezést felmentésért.

Az ügyész a II. rendű vádlott terhére súlyosításért, próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetés és pénzmellékbüntetés kiszabása végett fellebbezett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a II. rendű vádlott cselekményeinek 56 rb. - 20 rb. bűnsegédként, 36 rb. felbujtóként - elkövetett hivatali visszaélés büntetteként való minősítését, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság ítélete az I. rendű vádlottal szemben első fokon jogerőre emelkedett, ezért az ő vonatkozásában a másodfokú bíróság annak felülbírálatát a Be. 349. § (1) bekezdése szerint mellőzte, míg azt a II. rendű vádlott tekintetében - a Be. 361. §-ában írt nyilvános ülés keretében - a megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tényállása kis részben hiányos és az kis részben ellentétes is az iratok tartalmával (Be. 351. § (2) bekezdés b), c) pont), ezért azt a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával - az iratok tartalma alapján - helyesbíteni illetve kiegészíteni szükséges a következők szerint:

- A ... Városi Polgármesteri Hivatal Okmányirodájában a hatósági ügyintézés feladatkörén belül az I. rendű vádlott feladata volt a tévesen befizetett, illetve a túlfizetett csekkekkel kapcsolatos ügyintézés. Ezen hosszadalmas eljárás elkerülését szolgálta az I. és II. rendű vádlottak azon tevékenysége, hogy az I. rendű vádlott által a II. rendű vádlott részére átadott 56 „rontott csekk” tulajdonosait a II. rendű vádlott kártalanította az őt megbízók által részére más célra rendelkezésére bocsátott pénzből.

- a II. rendű vádlottnak ezen tevékenységéből sem pénzbeli, sem egyéb előnye nem származott, ezért a másodfokú bíróság mellőzi a tényállásból annak rögzítését, hogy az I. rendű vádlott a II. rendű vádlottat jogtalan előnyben részesítette (ítélet 5. oldal második bekezdés vége és 7. oldal 3. bekezdés vége), valamint, hogy a II. rendű vádlott cselekményeit rendszeres haszonszerzésre törekedve követte el (ítélet 10. oldal legvége), továbbá azt is - mivel arra adat, de még kevésbé bizonyíték nem merült fel - hogy 2007. január 1. napjától kezdődően a II. rendű vádlott kérésére vette át az I. rendű vádlott a II. rendű vádlottól közvetlenül a megbízások iratait (ítélet 7. oldal második bekezdés).

Az így helyesbített illetve kiegészített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét ezen helyesbített, illetve kiegészített tényállás alapján bírálta felül a Be. 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Az elsőfokú bíróság feltárta az ügy eldöntése szempontjából releváns bizonyítékokat, mellyel eleget tett az ügyfelderítési kötelezettségének. Indokát adta továbbá annak, hogy a tényállását mely bizonyítékokra alapította. E körből az ítélet tábla kiemeli azt, hogy a II. rendű vádlott ténybeli beismerő vallomást tett (ítélet 11. oldal negyedik bekezdés), mely beismerő vallomását egyéb bizonyítékok is alátámasztották. A II. rendű vádlott azonban az elsőfokú bíróság által rögzítetttel szemben, nevezetesen, hogy „készpénzt vitt át az okmányiroda részére” (ítélet 11. oldal második bekezdés vége) azt vallotta, hogy „én csak az ...nek - I. rendű vádlott - adtam pénzt” (5. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal negyedik bekezdés), melyre tekintettel az ítélet tábla az indokolásból teljes egészében mellőzi a 11. oldal harmadik bekezdésében foglaltakat.

Az elsőfokú bíróság 1.sz. és 2.sz. tanúk nyomozati vallomását nem tette a tárgyalás anyagává, ezért az ítélet tábla az ítélet 12. oldal második bekezdésében írtakat szintén mellőzte.

A II. rendű vádlott, valamint a védője által bejelentett felmentést célzó fellebbezéseikben új tény, illetve új bizonyítékot nem jelöltek meg, azok kizárólag az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadják, melyek megalapozott tényállás esetén eredményre nem vezethettek, ugyanis az elsőfokú bíróság által mérlegelt bizonyítékoknak a másodfokú bíróság részéről történő eltérő értékelése törvényileg kizárt (Be. 351. § (1) bekezdés).

Okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a II. rendű vádlott bűnösségére, azonban az általa megvalósított bűncselekmény minősítése téves. Az elsőfokú bíróság következtetése alapos avonatkozásban, hogy a II. rendű vádlott a részére átadott készpénzt nem tulajdonította el, hanem azzal sajátjaként rendelkezett, mely 6 illetve 12 ezer forintba elkövetett cselekményei rendszeres haszonszerzése törekvés hiányában - mára már elévült - szabálysértéseket valósítanak meg.

A vádlottak cselekményeinek a lényege, hogy az I. rendű vádlott - hivatali kötelességét megszegve - mentesült a hosszú ügyintézésű visszautalásos eljárás lefolytatása alól, s a „rontott csekkek” tulajdonosai is gyorsan hozzájutottak az őket egyébként megillető pénzükhöz. A II. rendű vádlott tisztában volt azzal, hogy ez nem szabályos ügymenet (5. számú tárgyalási jegyzőkönyv 9. oldal ötödik bekezdés), ennek ellenére a tényállásban rögzített magatartásával ahhoz segítséget nyújtott, mely cselekménye a Btk. 225. §-ában írt hivatali visszaélés büntetétéhez nyújtott bűnsegély (Btk. 21. § (2) bekezdés).

Az elsőfokú bíróság feltárta a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azonban az enyhítő körülmények közül - mivel a II. rendű vádlott a bűncselekmények elkövetésének a kezdetekor is már közel 28 éves volt - az ítélet tábla a fiatal felnőttkor feltüntetését mellőzi, ellenben ekként értékeli a bűnsegédkénti elkövetést.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a bűncselekményt ténybelileg beismerő büntetlen előéletű II. rendű vádlott személyi társadalomra veszélyessége, az általa bűnsegédként elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, - a nem az önára realizálódott jogtalan előny mibenléte, - de a bűnösségének a foka és a büntetés kiszabásánál irányadó egyéb körülmények is szükségtelenné teszik vele szemben büntetés kiszabását, a Btk. 37. §-ában írt célok a Btk. 72. §-a szerinti próbára bocsátás intézkedés alkalmazásával is elérhetők, melynek időtartamát az ítélet tábla - a cselekmények nagyobb halmazát figyelembe véve - 2 évben határozott meg.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezése törvényes.

Az eddig kifejtettek tekintetével a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdése alapján helyben hagyta.

Végül a másodfokú bíróság helyesbítette a II. rendű vádlott anyja nevét.

Debrecen, 2009. december 8.

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk a tanács tagja, előadó, Dr. Elek Margit sk. a tanács tagja

Záradék:

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 9.B.224/2009/6. számú ítélete a másodfokú bíróság ítéletében írt változtatásokkal a II. rendű vádlottal szemben jogerőre emelkedett és végrehajtandó.

Debrecen, 2009. december 8.

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -